

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

เด็กและเยาวชนในสายตาของประชาชนทั่วไป จัดได้ว่าเป็นกลุ่มบุคคลที่อ่อนด้อย ประสพการณ์ ความรู้สึกผิดชอบชั่วดีต่าง ๆ และขาดความรู้เท่าทันในด้านต่าง ๆ การเรียนรู้ และการอบรมจากผู้ใหญ่รอบข้าง จึงนับเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้เด็กและเยาวชนเติบโตขึ้นทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา และความประพฤติเป็นผู้ใหญ่ที่ดี เพื่อช่วยพัฒนาและนำพาสังคม ประเทศชาติ ไปสู่ความรุ่งเรืองต่อไป สอดคล้องกับคำกล่าวที่ว่า “เด็กคืออนาคตของชาติ” เมื่อเด็กและเยาวชนกระทำสิ่งที่ผิดมักจะได้รับกรอภัยโดยเหตุที่ว่ายัง ไร้เดียงสา ไม่รู้สิ่งใดถูกสิ่งใดผิด ประกอบกับความคิดที่ว่า การที่เด็กและเยาวชนมีความประพฤติที่ไม่ดี เนื่องจากผู้ใหญ่รอบข้างบกพร่องในเรื่องการอบรมดูแล ความผิดจึงอยู่ที่ผู้ใหญ่เหล่านั้น ซึ่งมีหน้าที่ที่จะต้องอบรมสั่งสอนเด็กและเยาวชนที่อยู่ในความปกครอง แต่ในสถานการณ์ปัจจุบัน การกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนมิได้อาศัยในขอบเขตของการกระทำความผิดทางศีลธรรมเล็ก ๆ น้อย ๆ เท่านั้น แต่ก้าวล่วงถึงขั้นการกระทำความผิดกฎหมาย โดยจะเห็นได้จากข่าวสารต่าง ๆ ผ่านทางสื่อมวลชน มักปรากฏข่าวคราวเกี่ยวกับความประพฤติของเด็กและเยาวชนในทางที่เสียหาย ไม่สมควรและผิดกฎหมายเสมอ เช่น การเสพและค้าหรือลักลอบขนยาเสพติด การยกพวกตีกันของกลุ่มนักเรียนระหว่างสถาบัน การก่อคดีข่มขืนเรื้อยไปจนถึงกระทั่งการก่อคดีฆาตกรรม หลายต่อหลายครั้งที่การกระทำของเด็กและเยาวชนเหล่านี้ มักเป็นที่วิจารณ์ในหมู่ของประชาชนทั่วไปถึงพฤติกรรมที่โหดเหี้ยมผิดวิสัยของเด็กและเยาวชนแต่ในขณะเดียวกัน เด็กหรือเยาวชนที่กระทำความผิดจำนวนไม่น้อยที่กระทำไปโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ถึงผลที่จะตามมาและในบางครั้งเกิดจากการถูกบังคับ ชูเชิญ ชักจูง หลอกให้กระทำโดยบุคคลอื่น หากพิจารณาเปรียบเทียบกับผู้ใหญ่ที่กระทำความผิดในลักษณะเดียวกับเด็กและเยาวชนแต่ความสามารถในการรู้ผิดชอบชั่วดี ประสพการณ์การควบคุมยับยั้งตนมิให้กระทำความผิดย่อมมีมากกว่าเด็กและเยาวชน (สมพร อมรชัยนพคุณ. 2556 : เว็บบอร์ด)

การกระทำผิดของเด็กและเยาวชนเป็นปัญหากฎหมายและปัญหาสังคมที่อารยประเทศทั้งหลายให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหา แต่ปัจจุบันปัญหาการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนมีอัตราสูงขึ้นเป็นลำดับและลักษณะความผิดนับวันจะทวีความร้ายแรง เด็กและเยาวชนย่อมเป็นความคาดหวังของประเทศชาติในอนาคต ประเทศที่เจริญแล้วจึงต่างต้องพัฒนาคุณภาพของเด็กและเยาวชนให้เป็นทรัพยากรบุคคลที่เป็นกำลังสำคัญของประเทศชาติสำหรับประเทศได้ตระหนักถึง

ปัญหาที่เด็กและเยาวชนกระทำความผิดมาก รัฐบาล องค์การเอกชน ตลอดจนประชาชนที่มีความรู้สึกรับผิดชอบต่อสังคมทั้งหลายต่างก็ตระหนักดีว่าควรจะได้ทำการศึกษาค้นคว้าและพิจารณาหาทางป้องกันและแก้ไขกันอย่างจริงจัง ก่อนที่ปัญหาจะลุกลามไปกว่าที่เป็นอยู่ในขณะนี้ การที่ปัญหาการกระทำความผิดเด็กนับวันจะมีมากยิ่งขึ้นเรื่อย ๆ ทั้งนี้มิใช่เหตุผลเพราะว่าเด็กหรือเยาวชนกระทำความผิดมีอัตราสูงหรือลักษณะการกระทำความผิดร้ายแรงขึ้น แต่เนื่องจากว่าพฤติกรรมพื้นฐานระเบียบ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเปลี่ยนแปลงทางสังคมเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ และมีความเกี่ยวพันกับลักษณะความประพฤติเกร สภาพความเป็นอยู่ทางสังคม และลักษณะประจำตัวบุคคลที่กระทำ หรืออีกนัยหนึ่งคือองค์ประกอบทางสังคมและภาวะความเป็นอยู่ของสมาชิกในสังคมเปลี่ยนแปลงไป การพัฒนาบุคลิกภาพ อุปนิสัย ความเชื่อ ในการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนในปัจจุบัน นับเป็นปัญหาหนึ่งที่ส่งผลกระทบต่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยและความสงบสุขของสังคมส่วนรวม (สุริย์ กาญจนวงศ์ และคณะ. 2549 : 2)

จากเหตุดังกล่าวเด็กและเยาวชนเป็นกลุ่มบุคคลที่สมควรได้รับการปฏิบัติที่นุ่มนวลกว่าผู้ใหญ่ แม้จะมีความประพฤติที่เสียหายจนถึงขั้นกระทำความผิดกฎหมายก็ตาม การใช้มาตรการทางกระบวนการยุติธรรมเช่นเดียวกับผู้ใหญ่ที่กระทำความผิด ถือว่าเป็นการไม่สมควร ไม่ยุติธรรม และอาจจะก่อให้เกิดผลเสียแก่ตัวเด็กและเยาวชนเหล่านั้นมากกว่าผลดี ประเทศต่าง ๆ เช่น สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น รวมทั้งประเทศไทย จึงได้กำหนดกระบวนการยุติธรรมสำหรับเด็กและเยาวชนที่ทำความผิดกฎหมายแตกต่างจากที่ปฏิบัติกับผู้ใหญ่ในบางเรื่องตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ปัจจุบันปัญหาสำคัญที่ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกกำลังเผชิญอยู่ คือปัญหาอันเกิดจากการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนซึ่งนับวันจะมีแนวโน้มสูงขึ้น ทั้งนี้มีผลสืบเนื่องมาจากการที่คนในสังคมต่างต้องดิ้นรนแข่งขันทำให้ผู้ที่เป็นบิดามารดา ไม่มีเวลาเพียงพอในการอบรมเลี้ยงดูและสั่งสอนบุตร นอกจากนั้นแล้วสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปทำให้สถาบันครอบครัวไม่สามารถเป็นที่พึ่งของเด็กและเยาวชนได้ในสังคมไทยก็เช่นเดียวกัน พบว่าปัจจุบันมีเด็กและเยาวชนกระทำความผิดจำนวนมากขึ้น และกระทำความผิดในคดีอาญาที่มีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น จากสถิติคดีตรวจสอบการจับกุมของ ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดมหาสารคาม ประจำปี พ.ศ. 2555 ของเดือนมกราคม จำนวน 34 คดี, เดือนกุมภาพันธ์ จำนวน 38 คดี, เดือนมีนาคม จำนวน 21 คดี, เดือนเมษายน จำนวน 33 คดี, เดือนพฤษภาคม จำนวน 18 คดี, เดือนมิถุนายน จำนวน 29 คดี, เดือนกรกฎาคม จำนวน 22 คดี, เดือนสิงหาคม จำนวน 13 คดี, เดือนกันยายน จำนวน 19 คดี, เดือนตุลาคม จำนวน 22 คดี, เดือนพฤศจิกายน จำนวน 27 คดี และเดือนธันวาคม จำนวน 70 คดี รวมทั้งหมดปี พ.ศ. 2555 จำนวน 346 คดี การเกิดคดีอาญารุนแรงที่เกิดจากการกระทำความผิดโดยเจตนาเป็นหลัก ซึ่งไม่น่าจะเกิดจากการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนเสียด้วยซ้ำไป (พระราชบัญญัติศาลเยาวชน

และครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว. 2553 : 8) ปัญหาเด็กและเยาวชนที่ได้กระทำผิดจนกระทั่งถึงกระบวนการขึ้นพิจารณาศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดมหาสารคามแล้ว ส่งผลต่อการเกิดปัญหาในสังคมและเป็นสัญญาณต่อความไม่เหมาะสมของพลเมืองนั้นคือการเป็นปัญหาระดับประเทศที่ต้องได้รับการแก้ไข

ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดมหาสารคามได้ พยายามหามาตรการในการป้องกันแก้ไขปัญหาการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน โดยมุ่งไปแก้ไขที่สาเหตุของการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนด้วยการนำโครงการ “จัดตั้งศูนย์ให้คำปรึกษา แนะนำและประสานการประชุมเพื่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็ก เยาวชน และครอบครัว” ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดมหาสารคาม มีส่วนร่วมในการแก้ไขทั้งนี้เพราะถ้าพิจารณาถึงสาเหตุการกระทำผิดที่มีการรวบรวมไว้พบว่ามาจากครอบครัวแตกแยก ความยากจนและสภาพแวดล้อมทางสังคมเช่นกลุ่มเพื่อน ฐานะทางเศรษฐกิจของพ่อแม่ความไม่สามารถเลี้ยงดูอบรมดูแลลูกหลานได้ทำให้เด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมไปในทางที่ไม่เหมาะสมและกลายเป็นผู้กระทำผิดต่อกฎหมายในที่สุด สาเหตุที่กล่าวมามีผู้ศึกษาไว้จำนวนมาก (ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดมหาสารคาม. 2555 : 11)

ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดมหาสารคาม ได้มีมาตรการในการเข้ามาแก้ไขสาเหตุเหล่านี้ เพื่อเป็นการป้องกันและแก้ไขไม่ให้เด็กและเยาวชนกระทำความผิดหรือไม่ให้กระทำผิดซ้ำอีก โดยการศึกษาครั้งนี้จะทำการศึกษาในเขตพื้นที่จังหวัดมหาสารคามซึ่ง ทางศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดมหาสารคาม ซึ่งอยู่ภายใต้ของสำนักงานศาลยุติธรรม ได้ดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์ของสำนักงานศาลยุติธรรม โดยวิสัยทัศน์แผนยุทธศาสตร์ศาลยุติธรรม พ.ศ. 2553 – 2556 ที่จะให้ศาลยุติธรรม ดำรงไว้ซึ่งความเป็นธรรมภายใต้หลักนิติธรรม เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน ทั้งนี้ศาลยุติธรรมได้มีเป้าประสงค์หลัก ในแผนยุทธศาสตร์ในเป้าประสงค์ยุทธศาสตร์ที่ 1 สังคมมีหลักประกันจากการอำนวยความยุติธรรมและคุ้มครองสิทธิเสรีภาพตามที่กฎหมายบัญญัติ ในกลยุทธ์ ข้อ 1.5 คือ เสริมสร้างความเข้มแข็งในกระบวนการพิจารณาพิพากษาคดีเยาวชนและครอบครัวและการมีส่วนร่วมของเครือข่ายในการพิทักษ์ แก้ไข ฟื้นฟู เด็ก เยาวชน และครอบครัว โดยผลลัพธ์ คือ การคุ้มครองเด็ก เยาวชน และ ครอบครัว ภายใต้กฎหมายวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และการพิทักษ์ แก้ไข ฟื้นฟู เด็ก เยาวชน และครอบครัวร่วมกับเครือข่าย เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ (แผนยุทธศาสตร์ของสำนักงานศาลยุติธรรม โดยวิสัยทัศน์แผนยุทธศาสตร์ ศาลยุติธรรม พ.ศ. 2553 – 2556)

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำความคิดของเด็กและเยาวชนในเขตอำนาจศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดมหาสารคาม โดยการศึกษาจากผู้กระทำผิดที่ถูกนำเข้าสู่กระบวนการทางศาล ขณะเดียวกันก็จะศึกษามาตรการและแนวทางในการแก้ไขการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน เพื่อนำไปเป็นแนวทางและกระบวนการทัศน์ใหม่ในการป้องกันและแก้ไขการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนต่อไป

คำถามการวิจัย

1. การกระทำความคิดของเด็กและเยาวชนในเขตอำนาจศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดมหาสารคาม เป็นอย่างไร
2. มีปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่อการกระทำความคิดของเด็กและเยาวชน ในเขตอำนาจศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดมหาสารคาม
3. มีแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในเขตอำนาจ ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดมหาสารคาม เป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. ศึกษาการกระทำความคิดของเด็กและเยาวชนในเขตอำนาจศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดมหาสารคาม
2. ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำความคิดของเด็กและเยาวชนในเขตอำนาจศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดมหาสารคาม
3. ศึกษาแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในจังหวัดมหาสารคาม

สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำความคิดของเด็กและเยาวชนในเขตอำนาจศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดมหาสารคาม ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้กระทำผิด ปัจจัยแวดล้อมทางสังคม และ ปัจจัยด้านจิตใจ

ขอบเขตการวิจัย

1. ด้านพื้นที่ คือ ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดมหาสารคาม
2. ด้านเนื้อหา ขอบเขตด้านเนื้อหาของการศึกษาในครั้งนี้เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในเขตอำนาจของศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดมหาสารคาม (สุรีย กัญจนวงศ์ และคณะ. 2549 : 13) ประกอบด้วย
 - 2.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้กระทำความผิด
 - 2.2 ปัจจัยแวดล้อมทางสังคม
 - 2.3 ปัจจัยด้านจิตใจ
 - 2.4 การกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนในเขตอำนาจของศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดมหาสารคาม
 - 2.5 แนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนของ ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดมหาสารคาม
3. ด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ศึกษาในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เป็นจำเลยในคดีอาญาของ ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดมหาสารคาม ในช่วงเดือนมกราคม – ธันวาคม 2555 ทั้งเพศชาย และหญิง จำนวน 285 คน

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ในเขตอำนาจศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดมหาสารคาม ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่มดังนี้

 - 3.1 การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ในเขตอำนาจศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดมหาสารคาม ผู้วิจัยได้กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างดังนี้
 - 3.1.1 ประชากร ได้แก่ เด็กและเยาวชนที่ได้กระทำความผิดและถูกดำเนินคดีในศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดมหาสารคาม เมื่อปี พ.ศ. 2555 จำนวน 285 คน
 - 3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เด็กและเยาวชนที่ได้กระทำความผิดและถูกดำเนินคดี ในศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดมหาสารคาม เมื่อปี พ.ศ. 2555 จำนวน 167 คน ได้มาโดยการคำนวณโดยใช้สูตร Taro Yamane และการสุ่มตัวอย่าง
 - 3.2 การศึกษาแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในจังหวัดมหาสารคาม

ผู้วิจัยจะทำการศึกษาวิจัยโดยวิธีการสัมภาษณ์ กลุ่มตัวอย่างเป้าหมาย ได้แก่บุคคลที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนจังหวัดมหาสารคาม จำนวน 6 คน มีดังต่อไปนี้

1. ตัวแทนผู้ปกครองเด็กหรือเยาวชน	จำนวน 1 คน
2. เจ้าหน้าที่ตำรวจ	จำนวน 1 คน
3. ตัวแทนผู้พิพากษา	จำนวน 1 คน
4. ตัวแทนผู้พิพากษาสมทบ	จำนวน 1 คน
5. นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์	จำนวน 1 คน
6. ผู้นำศาสนา	จำนวน 1 รูป

4. ด้านตัวแปร

4.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยที่ส่งผลต่อเด็กและเยาวชนกระทำความผิด ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้กระทำความผิด ปัจจัยแวดล้อมทางสังคม และ ปัจจัยด้านจิตใจ

4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน

5. ด้านระยะเวลาการวิจัย

ระยะเวลาดำเนินการวิจัยตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน – 30 พฤศจิกายน 2556 จำนวน 3 เดือน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. เด็กและเยาวชน หมายถึง บุคคลอายุไม่ถึงสิบแปดปีบริบูรณ์ ซึ่งเป็นบุคคลที่กระทำความผิดและอยู่ในความรับผิดชอบของศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดมหาสารคาม
2. ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดมหาสารคาม เป็นศาลเยาวชนและครอบครัวที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชกฤษฎีกา ซึ่งแต่ก่อนเรียกว่า ศาลจังหวัดมหาสารคามแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว จัดตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2549 ต่อมา ได้มี พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 ประกาศใช้ จึงเปลี่ยนชื่อใหม่เป็น ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดมหาสารคาม ตั้งแต่วันที่ 22 พฤษภาคม 2554 เป็นต้นมา โดยมีอำนาจพิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งในคดีดังต่อไปนี้ 1) คดีอาญาที่มีข้อหาว่าเด็กหรือเยาวชนกระทำความผิด 2) คดีอาญาที่ศาลซึ่งมีอำนาจพิจารณาคดีธรรมดาได้โอนมาจากศาลอื่น 3) คดีครอบครัว 4) คดีคุ้มครองสวัสดิภาพ 5) คดีอื่นที่มีกฎหมายบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของศาลเยาวชนและครอบครัว
3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำความผิด หมายถึง ในส่วนของตัวแปรที่ส่งผลต่อการกระทำผิด ได้แก่ ส่วนบุคคลของผู้กระทำความผิด ปัจจัยแวดล้อมทางสังคม และ ปัจจัยด้านจิตใจ

3.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้กระทำความผิด หมายถึงคุณลักษณะส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา จำนวนพี่น้อง ลักษณะนิสัย อาชีพผู้ปกครอง สถานภาพทางครอบครัว รายได้ของผู้เลี้ยงดู

3.2 ปัจจัยแวดล้อมทางสังคม หมายถึง สภาพแวดล้อมต่าง ๆ ของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด ได้แก่ที่พักอาศัย การเลี้ยงดูของบิดาและมารดา การทะเลาะเบาะแว้งของบิดามารดา ความเอาใจใส่ของบิดามารดา สภาพที่พักอาศัย พื้นที่อยู่อาศัย ประสิทธิภาพการเข้าอบรม จำนวนครั้งของการกระทำความผิด

3.3 ปัจจัยด้านจิตใจ หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่มนุษย์ต้องการนั้นอยู่ในบุคลิกของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด ได้แก่ เหตุผลการตัดสินใจกระทำความผิด ความเข้มแข็งในความคิด ความรู้สึกผิด ความมั่นใจที่จะไม่ทำผิด

4. การกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน หมายถึง ได้แก่การกระทำความผิดทางอาญาดำเนินการตามกฎหมายอาญา และกฎหมายอื่นที่มีโทษทางอาญาและการกระทำความผิดกฎหมายอื่น ๆ ซึ่งได้บัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของศาลเยาวชนและครอบครัวที่จะพิพากษาหรือมีคำสั่ง

4.1 ความผิดสถานหนัก หมายถึง ความผิดในคดีอาญาที่มีโทษจำคุก 10 ปีขึ้นไป เป็นคดีที่มีอัตราโทษอย่างต่ำให้จำคุกตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป หรือจำคุกตลอดชีวิตหรือประหารชีวิต เช่น การกระทำความผิดในคดีรุนแรงหรืออุกฉกรรจ์ คดีปล้นทรัพย์ ชิงทรัพย์ ฆ่าผู้อื่น พยายามฆ่าผู้อื่น ข่มขืนกระทำชำเรา

4.2 ความผิดสถานเบา หมายถึงคดีอาญาที่มีโทษจำคุกน้อยกว่า 10 ปี ลงมา เป็นคดีที่มีอัตราโทษอย่างต่ำให้จำคุกไม่เกิน 10 ปี เช่น คดี บุกรุก หมิ่นประมาท การพนัน สวรรະเหย

5. การป้องกันและแก้ไขปัญหามีความหมายถึง การกระทำกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ เพื่อป้องกันไม่ให้เด็กและเยาวชนในจังหวัดมหาสารคามกระทำความผิด และ มาตรการที่กำหนดเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมหรือสนับสนุนเด็กหรือเยาวชนให้สามารถอยู่กับครอบครัวและชุมชนได้โดยปกติสุข เช่น การรับคำปรึกษา แนะนำ การเข้ากิจกรรมบำบัด การเข้าร่วมกิจกรรมทางเลือก การศึกษา หรือ การฝึกอาชีพ หรือวิชาชีพ การสร้างเป้าหมายให้เด็กและเยาวชน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สารสนเทศที่ได้สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการนำมาตรการที่เหมาะสมอันได้จากการศึกษาเพื่อป้องกันแก้ไขเด็กและเยาวชนกระทำความผิด ในคดีรุนแรงและคดีไม่รุนแรงในห้องที่จังหวัดมหาสารคามและจังหวัดอื่นที่สนใจ

2. หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องของจังหวัดมหาสารคามสามารถนำผลที่ได้จากการศึกษาไปใช้เป็นประโยชน์ในการวิเคราะห์หามาตรการป้องกันแก้ไขไม่ให้เกิดและเยาวชนกระทำความผิดอาญารุนแรง โดยให้สอดคล้องกันกับแผนยุทธศาสตร์ของสำนักงานศาลยุติธรรม โดยวิสัยทัศน์แผนยุทธศาสตร์ศาลยุติธรรม พ.ศ. 2553 – 2556

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY